

РАЈНА ЛАЗИЋ

акварели

ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ "ВУК КАРАЏИЋ" ЛОЗНИЦА

e-mail: ckvkaradzic@nadlanu.com
www.ckvkaradzic.org.rs

МУЗЕЈ ЈАДРА ЛОЗНИЦА
мај 2010.

ЛАЗИЋ, Рајна, рођена МИЋИЋ - ликовни педагог, сликарка – рођена 5. маја 1936. у Кореници, Јадар.

Основну школу завршава у Кореници, а четири разреда Државне реалне гимназије у Лозници.

Учитељску школу завршава у Шапцу.

Вишу педагошку школу - Ликовни одсек и Филозофски факултет - Историја уметности у Београду.

Радила као ликовни педагог у више школа, а најдуже у Основним школама „Љуба Ненадовић“ и “Ђорђе Крстић“ у Београду.

За свој вишегодишњи креативни рад, у домену ширења ликовне културе, добила Повељу Друштва ликовних педагога Београда, 1991.

Више од четрдесет њених ученика се определило за ликовне уметности и студије историје уметности.

Самостално је излагала у Београду, Шапцу, Зрењанину, Аранђеловцу, Златибору, Пироту, Панчеву, Смедереву, Лозници, Суботици, Пожеги, Земуну, Сремској Митровици, Петровцу на Млави, Игалу... и на више колективних изложби.

У Београду је објављена монографија Рајна Лазич, Светлосни просјаји, акварели, 2004. Књигу је приредила и предговор написала Весна Тодоровић.

Зборник садржи четрдесетак есеја. Аутори текстова су: Срето Бошњак, Коста Богдановић, Ђорђе Кадјевић, Братислав Љубишић, Никола Шуица, Владета Јеротић, Драган Јовановић Данилов, Ранко Мунитић, Душан Пајин, Радослав Ђокић, Дивна Вуксановић, Никола Стојановић и други.

Рајна ЛАЗИЋ,
11134 БЕОГРАД, Пор. Спасића и Машере 116
Тел. 011 3 556 290

E-mail: rlazic@sezampro.rs
www.rajna.rs

СРОДСТВО СА СВЕТЛОШЋУ Сликарска поезика Рајне Лазич

Даровитост и сликарско искуство, смисао за поетску димензију ликовног језика и изострена перцепција широког спектра чињеница животне стварности – то су неки од елементарних сликарске поезике Рајне Лазич.

Оперделивши се за акварел она није бирала само једну ликовну технику, веома специфичну и захтевну, већ и једну посебну језичку структуру којом се казују најсуптилнији и најсложенији саржаји креативног бића.

Инспиришући се претежно пространствима пејзажа, воде и неба, у богатој игри облика, боје и светлости, она открива супстанцијалну природу одабраног облика као основу једне другог поретка ствари: оног који из једне стварности, материјално-физичког света, прелази у једну надискуствену, метафизичку и поетску стварност с оне стране видљивог.

У том смислу веома је карактеристичан један акварел, настао недавно, минијатурних димензија. Обузет лепотом призора и дубином доживљаја, записао сам: не могу да верујем да је овај минијатурни ликовни драгуљ тако непосредан, спонтан и у исто време тако дубоко симболичан и апсолутан. Да ли је то крст судбине или разапети Богоносац у простору вечности?

Рајна је и даље у сродству са светлошћу и зато је тако продуховљена и нематеријална.

Речју, то су неки од разлога који Рајнином акварелу дају посебан значај.

Лежмир, 17. април, 2010.

Срето БОШЊАК

Рајна ЛАЗИЋ

СЛИКЕ ДЕТИЊСТВА

*У Тронушу идох свечано и радно на цео дан.
Утијах зелено и тишину којом цврчак царује.*

*Моје бело стадо, са црном Лајком и данас ишумама и пропланцима лута.
Шумске јагоде чекају мене...*

*На врху Зеликнике, над виноградом,
играју се прсти калемара.*

*Ветар трепери лишће.
Сунце бојом пехар прелива.
Ехо кроз тишину путује...*

*Скакућем боса путељком,
кривудавим и глатким,
кроз кукурузе и свице.*

*Ојужило, поточићи на све стране,
стигли жагањци.*

*У путу до школе
Бирам најлепше цветове.
Учитељици носим пролеће.*

*Правим шаре
По дебелој прашици сеоског пута.*

Још су ми стопала врућа.

*Умивам се хладном водом,
Чувам детињство.*